

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/67/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123238278
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4123238278.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. X, E., zastúpený: A. F. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XX, H., proti žalovanému: I. H., a. s., organizačná zložka podniku - J. H., so sídlom Hodžovo nám. 3, Bratislava, IČO: 00 686 930, o zaplatenie 2 085,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 9. septembra 2024 č. k. 16C/78/2023-217 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol (I.) a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (II.). Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 2 ods. 1 písm. c), ods. 3 písm. a), ods. 4, ods. 7, § 11 ods. 1, § 12 ods. 2, § 26, § 27 ods. 1 písm. a) zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka.

1.1. Uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 2 085 eur s príslušenstvom, a to titulom náhrady škody. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 10. 04. 2023 o 21:49 hod. došlo k odcudzeniu údajov z platobnej karty žalobcu phishingovým útokom cez stránku „bazos.sk“. Žalobca následne zistil, že mu bolo z účtu prevedených 2 085 eur na írsky účet. Následne posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu, ako aj žalovanej, vychádzal z listinných dôkazov, ktoré strany konania predložili a vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom súdneho spisu, oboznámením sa s obsahom zvukového záznamu z reklamácie. Uviedol, že v predmetnej veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu č. k. 16C/78/2023-138 zo dňa 26. 02. 2024, ktorý napadol žalobca odvolaním. O odvolaní rozhodol uznesením Krajský súd v Nitre č. k. 9Co/17/2024-166 zo dňa 30. 04. 2024, ktorý zrušil napadnutý rozsudok pre zmeškanie žalobcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

1.2. V prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitímáciu a označenie žalovaného zo strany žalobcu. Žalobca na pojednávaní spresnil, aby súd bral do úvahy označenie žalovaného, tak ako vyplýva z obchodného registra. Dospel k záveru, že žalovaný je označený správne, v súlade s jeho označením vyplývajúcim z obchodného registra. Žalovanému teda svedčí pasívna vecná legitímácia, ktorú je súd povinný skúmať z úradnej povinnosti, t. j. aj keď to žiadna zo strán konania nenamieta.

1.3. Následne, po ustálení označenia žalovaného, súd ustálil aj predmet konania, keď žalobca na otázku súdu uviedol (strana 2 zápisnice o pojednávaní zo dňa 09. 09. 2024), že predmetom konania nie je

prevod vo výške 950 eur, pretože ako jednu z položiek túto žalobca vymedzil ako súčasť žalobného nároku na prvej strane žaloby. Uplatnenie žalobného nároku vo výške 950 eur navyše nevyplývalo ani zo žalobného petitu, rovnako tak nie zo skutkových tvrdení uvedených v žalobe. Preto sa v danom prípade nejednalo o čiastočné späťvzatie žaloby, pretože nárok ani nebol uplatnený procesne predpísaným spôsobom, pričom žalobca by musel v konaní požiadať o zmenu žaloby, čo však nezrealizoval.

1.4. V konaní bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol uzavretím základnej zmluvy o poskytovaní produktov a služieb a žiadosti o otvorenie a vedenie bežného účtu (č. I. 90 spisu), záväzkový vzťah. Žalobca bez zbytočného odkladu po tom, ako sa dozvedel o sporných platobných operáciách (nasledujúci deň), oznámil neautorizované platby telefonicky pracovníkovi žalovaného, na základe čoho uskutočnil reklamáciu, ktorej predmetom bola aj žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov z neautorizovaných platieb, čím si žalobca splnil svoju povinnosť podľa ustanovenia § 26 písm. b) zákona o platobných službách. Žalovaný vybavil reklamáciu deň nasledujúci po reklamovaní vykonaných sporných transakcií, súčasne vyslovujúc názor, podľa ktorého bola platba autorizovaná, pretože boli použité personalizované bezpečnostné prvky, ktoré sú prístupné len žalobcovi. V konaní tiež nebolo sporné (keďže žalobca tieto skutkové tvrdenia nepoprel), že žalobca bol oboznámený s informačnou kampanou žalovaného zameranou na dosiahnutie predchádzania podvodného konania zo strany tretích osôb, informáciami o možných phishingových útokoch na účty vo finančných inštitúciách.

1.5. V konaní bolo medzi stranami sporné, či žalobca dodržal svoju zákonnú povinnosť uvedenú v § 26 pod písmenom a) zákona o platobných službách, a síce, či žalobca používal platobný prostriedok podľa podmienok upravujúcich ich vydanie. V konaní bol vykonaný aj kľúčový dôkaz - nahrávka z reklamácie, s ktorou sa súd oboznámil jej vypočutím priamo na pojednávaní, pretože medzi stranami bolo sporné, či žalobca prezradil všetky potrebné bezpečnostné prvky potrebné na vstup do internetbankingu. Žalobca v konaní síce uplatňoval v žalobnom návrhu nárok na náhradu škody, avšak v danom prípade išlo o nárok, ktorý vyplýval z § 11 ods. 1 zákona o platobných službách. Podmienkou uvedeného nároku je popretie používateľa platobných služieb (t.j. platiteľa alebo príjemcu), že vykonanú platobnú operáciu autorizoval. Posúdil vec v zmysle § 12 ods. 2 zákona o platobných službách, v zmysle ktorého v prípade naplnenia niektorého z liberačných dôvodov, poskytovateľ platobnej služby nie je povinný stratu refundovať, ale ju znáša v celom rozsahu používateľ služby. Skúmal, či neexistujú liberačné dôvody podľa vyššie uvedeného ustanovenia, ktoré by zbavovali žalovaného ako poskytovateľa platobných služieb povinnosti, vrátiť finančné prostriedky v prípade neautorizovaného prevodu.

1.6. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, preto ju v celom rozsahu zamietol. Z vykonaného dokazovania rezultovalo, že žalobca konal v rozpore so zákonnými, ako aj zmluvnými povinnosťami, keď v dôsledku hrubej nedbanlivosti sprístupnil bezpečnostné prihlasovacie údaje od internetbankingu tretej osobe (čo vplynulo aj zo zvukového záznamu), keď žalobca vyplnil údaje na falošnej stránke prepravnej služby Packeta. Žalobca svojím aktívnym konaním umožnil tretej osobe - útočníkovi použitie internetbankingu, keďže prezradil citlivé údaje, ktoré mal povinnosť podľa predmetnej zmluvy o bežnom účte chrániť. Žalobca takto nepostupoval, okrem toho, je absolútne nelogické, aby žalobca, ako osoba, ktorá predávala kabát, zadávala svoje vlastné údaje z internetbankingu na stránke prepravcu. Nie je zrejmé, prečo žalobca, ktorému na zrealizovanie predaja kabáta stačilo len uvedenie čísla účtu (na ktoré má plniť osoba kupujúceho kúpnu cenu), vypíňal aj svoje iné údaje. Navyše, zjavne nepravdivé a zavádzajúce je tvrdenie žalobcu uvedené v žalobe, že dňa 10. 04. 2023 došlo k odcudzeniu údajov z platobnej karty žalobcu phishingovým útokom cez stránku K., pretože žalobca v žalobe absolútne neuviedol podstatnú skutočnosť, a síce, že zadával svoje citlivé údaje na falošnej stránke spoločnosti Packeta, čo vplynulo z vykonaného dokazovania a na základe toho umožnil realizáciu phishingového útoku tretej osobe. Žalobca namietal postup banky, ktorá odmietla reklamáciu nasledujúci deň po reklamácií spornej platby, dožadujúc sa toho, že žalobca mal zablokovať zahraničný účet. Uviedol, že žalovaný ako banka nemá oprávnenie zablokovať účet v zahraničnej krajine, takouto kompetenciou ani nemôže nedisponovať. V konaní žalovaný preukázal, že neautorizované platobné operácie boli zapríčinené v dôsledku nesplnenia zákonnej povinnosti zo strany žalobcu uvedenej v § 26 (písmeno a) zákona o platobných službách. Konanie žalobcu posúdil ako hrubú nedbanlivosť, keďže po útočníkovi, t. j. tretej osobe umožnil phishingový útok, na základe ktorého tretia osoba zmenila nastavenia v internetbankingu a vykonala prevod peňažných prostriedkov žalobcu na neznámy účet v zahraničí. Pokiaľ by žalobca, ktorý je mimochodom mladou osobou, navyše vysokoškolsky vzdelanou, postupoval s patričnou mierou opatrnosti, ktorú od neho ako užívateľa internetbankingu možno požadovať, neposkytol by citlivé údaje tretej osobe, v dôsledku čoho by neprišlo

k odcudzeniu finančných prostriedkov. Je logické, že banka nemôže byť zodpovedná za odcudzenie finančných prostriedkov v situácií, keď platiteľ alebo spotrebiteľ využívajúci platobné služby sprístupní tretej osobe vstup do svojho internetbankingu a umožní tak útočníkovi vykonať zmenu autorizácie platieb.

1.7. Dospel k záveru, že žalobca aj v opätovnej reklamácií ako spotrebiteľ a prijímateľ platobnej služby neuvádzal v žiadosti zo dňa 12. 04. 2023 (opätovná reklamácia) úplné informácie o priebehu zneužitia jeho údajov potrebných pre zabezpečenie si neoprávneného prístupu treťou osobou do jeho internet bankingu. Z uvedenej žiadosti vyplýva, že zadal len klientske číslo a číslo karty, ktoré údaje nestačia na vstup do internetbankingu, avšak takto uvádzané skutočnosti žalobcom sú v rozpore s nahrávkou, kde na otázku operátora pripustil zadanie všetkých údajov, nielen údajov z karty. Inak povedané, žalobca uvádzal neúplné informácie žalovanému v rámci reklamačného konania, čím ho uvádzal do omylu v otázke, akým spôsobom prišlo k autorizovaniu platieb treťou osobou. Vyhodnocujúc všetky uvedené skutočnosti, pokiaľ mal žalobca nesporne vedomosť o potrebe zvýšenej miery opatrnosti (informačná kampaň, ako aj upozornenia pred phishingom na internete) z dôvodu existencie možného podvodného konania zo strany tretích osôb, a tieto nerešpektoval, prekročil mieru obvyklej opatrnosti, a je možné mu vytknúť jeho ľahkovážne konanie, na základe ktorého umožnil pomerne jednoduchý prístup k bezpečnostným citlivým personalizovaným prvkom tretej osobe.

1.8. Žalobca v konaní upriamoval pozornosť na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 21C/143/2011. V tomto smere uviedol, že nie je viazaný iným rozhodnutím v obdobnej veci, čo potvrdzuje aj ustanovenie § 193 CSP, v ktorom sú taxatívne vymenované iné rozhodnutia, ktorými je súd viazaný. Vzhľadom na uvedené, nie je absolútne viazaný inými rozhodnutiami, v skutkovo a právne podobnej civilnej veci, keďže takáto povinnosť mu nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia, ani judikatúry.

1.9. Zamietol návrhy na doplnenie dokazovania výpisom krokov, ktoré banka urobila na získanie finančných prostriedkov, ako aj výpisom z certifikátov ako neúčelné a nehospodárne. Takéto dokazovanie by bolo nadbytočné, vzhľadom na skutkové zistenia súdu na základe vykonaného dokazovania. Nezaoberal sa ďalšími skutkovými tvrdeniami, ktoré presahovali predmet sporu. Vzhľadom na rozsiahle skutkové tvrdenia strán sporu, súd venoval pozornosť len tým, ktoré boli pre vec relevantné.

1.10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého prizná strane náhradu trov podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, patril by mu nárok na náhradu trov konania, avšak s ohľadom na skutočnosť, že žalovaný nárok na náhradu trov konania nežiadal priznať, mu nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k prerušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Tvrdil, že klient by musel vydať identifikátory útočníkovi 3x, a to pri prihlasovaní sa do účtu, pri prevode zo sporiaceho účtu na vlastný účet, pri prevode z vlastného účtu na účet v inej banke. Zakaždým je totiž identifikátor transakcie jedinečný a vygenerovaný nanovo. Navyše to chýba vo výpise od tel. operátora. Uviedol, že zodpovednosť banky podeiarkuje aj fakt, že nepredložila zoznam krokov, ktoré podnikla na získanie prostriedkov ukradnutých z účtu. Namietal, že ak by rozsudok zo dňa 09. 09. 2024, 11:08 zaeal byť právoplatný, aký obraz o slovenskej justícii to vyšle do zahraničia, ak už existuje právoplatný rozsudok Krajského súdu v Trenčíne číslo 17Co/213/2012 (210/1432011-109) potvrdený zhodne okresným aj krajským súdom. Podľa právneho názoru žalujúcej strany Okresný súd Nitra nemal rozhodovať o zodpovednosti banky, o tom už právoplatne rozhodnuté je. Mal sa len odvolať na existujúci judikát. Súd mal rozhodovať len o miere zanedbania a spoluviny klienta. Zastal názor, že je v súčasnosti pripravovaná legislatíva na úrovni EÚ, že za takéto neautorizované transakcie bude jednoznačne zodpovedná banka. Klient nemôže byť zodpovedný za to, že banku vykrádajú jej vlastní zamestnanci. Všetky získané informácie, časové nadväznosti a súvislosti tomuto nasvedujú. Navrhol preto zrušenie rozsudku v easti I. a vytyčenie nového termínu na pojednávanie a aj výmenu sudcu.

3. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý názory uvádzajúce žalobcom považoval za vzájomne sa vylučujúce, pokiaľ nie je zrozumené uvedené, ktorej easti odvolania sa týkajú. Navyše,

žalobca vo svojom odvolaní uviedol len tie skutočnosti, s ktorými sa súd v napadnutom rozhodnutí dostatočne zaoberal, aby ich po riadnom odôvodnení a právnom posúdení odmietol. Na tomto základe tvrdil, že žalobca nepodal odvolanie, ktoré by bolo spôsobilé zmeniť napadnuté rozhodnutie. V napadnutom rozhodnutí súd odôvodnil vyhodnotenie dôkazu dostatočne vo vzájomných súvislostiach s inými tvrdeniami žalobcu, ako aj so skutkovým dejom. Súd vyhodnotil nahrávku tak, ako je uvedené v rozhodnutí aj s odkazom na celý skutkový dej. Ak teraz žalobca tvrdí, že nevydal identifikátory na prístup k účtu, popiera nesporne zistený skutkový dej o prihlásení sa na stránku útočníka a vyplnenie údajov dňa 08. 04. 2023. Na podporu svojho tvrdenia uviedol, že vo výpise operátora takýto hovor nefiguruje. Je pritom zrejme a nesporne zistené, že hovor sa uskutočnil dňa 11. 04. 2023. Dňa 08. 04. 2023 došlo k zmene spôsobu autorizácie pre ďalšie prihlásenia práve na základe poskytnutia identifikačných údajov k účtu tretej strane. V kontexte s touto skutočnosťou treba spomenúť aj viacnásobné zamorenie a zavádzanie o vykonaných úkonoch pri reklamačnom konaní, ale aj v samotnej žalobe. Uviedol, že je nesporné, že dňa 08. 04. 2023 došlo k zmene spôsobu overenia pre nasledujúce platby — tzv. rýchle prihlásenie na základe PIN. K námietke žalobcu, že sa konajúci súd dostatočne nevysporiadal s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave 17Co/213/2012 uviedol, že v tomto rozhodnutí sa jednalo o posudzovanie nároku na vrátenie platieb, ktoré boli zúčtované po tom, ako klient banku upozornil na svoju interakciu s útočníkom. V spomenutom rozhodnutí tak bol nárok založený na zodpovednosti banky za transakcie nasledujúce po uplatnení reklamácie. Navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd podľa § 34 zák. e. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), stranou (žalobcom), v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou dňa 30. 08. 2023 domáhal zaplatenia sumy 2 085 eur s príslušenstvom, a to titulom náhrady škody. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 10. 04. 2023 došlo k odcudzeniu údajov z platobnej karty žalobcu phishingovým útokom cez stránku „bazos.sk“. Žalobca následne zistil, že mu z účtu bolo prevedených 2 085 eur na írsky účet. Platobná karta po zistení útoku bola hneď zablokovaná. Banke bola podaná reklamácia a žiadosť o zablokovanie írskoho účtu, toto ale banka nevykonala. Súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na dňa 26. 02. 2024, na ktoré sa bez ospravedlnenia nedostavil zástupca žalobcu, ktorý bol riadne a veľa predvolaný (doručenka zo dňa 24. 01. 2024). Zástupca žalovaného navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, preto súd rozhodol rozhodnutím e. k. 16C/78/2023-138 zo dňa 26. 02. 2024, ktoré napadol žalobca odvolaním. O odvolaní rozhodol uznesením Krajský súd v Nitre e. k. 9Co/17/2024-166 zo dňa 30. 04. 2024, ktorý zrušil napadnutý rozsudok pre zmeškanie žalobcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne súd vykonal dokazovanie a rozhodol napadnutým rozsudkom.

7. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že rozsudok v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie správne a vyčerpávajúco vysvetlil svoje úvahy a dal odpoveď na všetky otázky z hľadiska rozhodnutia vo veci, čím dospel k správnej záveru, že žalobca konal v rozpore so zákonnými, ako aj zmluvnými povinnosťami, keď v dôsledku hrubej nebanlivosti sprístupnil bezpečnostné prihlasovacie údaje od internetbakingu tretej osobe. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením, a preto na správnosť dôvodov rozsudku súdu prvej inštancie ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Odvolací súd poukazuje predovšetkým na to, že podľa zákona o platobných službách, ak platiteľ udelil súhlas na vykonanie platobnej operácie, platobná operácia sa považuje za autorizovanú. Platiteľ

môže autorizovať platobnú operáciu pred jej vykonaním alebo, ak sa na tom platiteľ a jeho poskytovateľ platobných služieb dohodnú, po vykonaní platobnej operácie (§ 8 ods. 1 zákona o platobných službách). Autorizácia platobnej operácie znamená, že je udelený súhlas s jej realizáciou. Takýto súhlas udelí platiteľ pred vykonaním platobnej operácie (napríklad zadanie PIN čísla alebo podpis na platobnom príkaze na úhradu) alebo po vykonaní platobnej operácie (napríklad súhlas na inkaso, pričom platiteľ udeľuje súhlas priamo príjemcovi), a to za predpokladu, že sa na uvedenom platiteľ a poskytovateľ platobných služieb dohodli. Ak platiteľ udelil súhlas na vykonanie platobnej operácie, má možnosť takýto súhlas odvolať, a to do momentu, kedy sa platobná operácia stáva neodvolateľnou, pričom o tomto momente je platiteľ informovaný poskytovateľom platobných služieb platiteľa. Platobné operácie vykonané bez súhlasu platiteľa sú považované za neautorizované.

9. V prípade, keď používateľ platobných služieb popiera, že vykonanú platobnú transakciu autorizoval, alebo tvrdí, že platobná transakcia nebola správne vykonaná, je na jeho poskytovateľovi platobných služieb, aby dokázal, že platobná transakcia bola autentifikovaná, riadne zaznamenaná, zaúčtovaná a že na ňu nemala vplyv nijaká technická porucha ani iný nedostatok. Poskytovateľ platobných služieb platiteľa je povinný bez zbytočného odkladu (vrátiť platiteľovi sumu neautorizovanej platobnej operácie, a ak je to možné, dočeliť stav na platobnom účte, ktorý by zodpovedal stavu, keby sa neautorizovaná platobná transakcia vôbec nevykonala alebo vrátiť sumu neautorizovanej platobnej operácie, ak platiteľ nemá platobný účet, vrátane ďalšej preukázanej škody). V takomto prípade je dôkazne bremeno na poskytovateľovi platobných služieb, aby dokázal, že platobná transakcia bola autentifikovaná, riadne zaznamenaná, zaúčtovaná a že na ňu nemala vplyv nijaká technická porucha ani iný nedostatok (dôvodová správa k zákonu o platobných službách).

10. V tejto súvislosti odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. 04. 2021 sp. zn. 8Co/153/2020, v ktorom je okrem iného uvedené, že „ak klient dodržiava základné bezpečnostné pravidlá starostlivo, prípadne priemerného používateľa internetbankingu, banka je povinná mu pečaťné straty spôsobené neautorizovanými platobnými operáciami (hackerskými útokmi) vrátiť. U klienta ako používateľa platobných služieb na internete, ktorý predstavuje zdroj rizika; sa predpokladá určitá bežná miera ostražitosť a kritického prístupu, aby bol rozvážny, a nie unáhľený, je povinný konať s primeranou a očakávanou mierou opatrnosti, obozretnosti a zodpovednosti za vlastné konanie. Na druhej strane nemožno tolerovať nedostatok zodpovednosti, resp. zahostajnosť vo vzťahu k plneniu si svojich povinností. Používateľ platobných služieb je povinný vo vzťahu ku svojmu postaveniu konať svedomite a obozretno, aby tak predišiel ujme na svojich právach. Od priemerného používateľa tak možno očakávať, aby mal aspoň všeobecné vedomosti o nebezpečenstve neoprávnenej manipulácie s jeho softvérom, a keď vznikne podozrenie, že bude primerane reagovať, resp. že nebude ignorovať procesy, ktoré mu musia pripadať neštandardné. Musí si byť vedomý rizika, s ktorým je spojený internetový priestor a toho, že sa môže stať terčom útokov za účelom zistenia jeho identifikačných údajov. Ide o základné; a nie odborné; znalosti, ktoré možno od každého používateľa počítača a elektronických služieb spravodlivo požadovať.“

11. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď na daný skutkový stav aplikoval § 12 ods. 2 zákona o platobných službách. Nie je preto dôvodná námietka žalobcu spočívajúca v tom, že útočníkovi neposkytol všetky potrebné informácie, pretože identifikátor transakcie je jedinečný a vygenerovaný nanovo pri každom prevode. Podľa jeho názoru je potrebné potvrdenie transakcie, ktoré chýba vo výpise mobilného operátora. V tomto smere odvolací súd uvádza, že rámci vybavenia reklamácie žalovaný uviedol, že platba bola autorizovaná prihlasovacím kódom a dodatočne uverená kontrolnou otázkou. Prihlásenie do internet bankingu bolo vykonané prideleným identifikačným, autentifikačným a autorizovaným prostriedkom pre prihlásenie do Internet bankingu. Pri platbe zároveň okrem riadneho použitia bezpečnostných prvkov, ktoré sú prístupné len žalobcovi zaznamenali aj autentifikáciu s použitím personalizovaných bezpečnostných prvkov, ktoré sú prístupné len žalobcovi. Na priebeh platby podľa vyjadrenia žalovaného nemala vplyv žiadna technická porucha alebo iný nedostatok. Z uvedených dôvodov preto žalovaný považoval platbu za autorizovanú a korektno spracovanú a na jej vrátenie žalobcovi podľa žalovaného nevznikol nárok. Následne vo vybavení reklamácie zo dňa 30. 05. 2023 žalovaný uviedol, že v prípade, ak ide o prihlásenie cez prihlasovací kód, aj autorizácia platby prebehne prihlasovacím kódom. Autorizácia sms kódom je len vtedy, ak prebehne prihlásenie cez číslo klienta, heslo a sms kód. Sporná platba bola realizovaná prihlasovacím kódom, preto o nej nie je možné dohodať potvrdenie v rámci výpisu u mobilného operátora.

12. Rovnako nie je dôvodná námietka žalobcu, že žalovaný nepredložil zoznam krokov, ktoré podnikol na získanie prostriedkov ukradnutých z úetu. V tomto smere odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie uvádza, že žalobca v dôsledku hrubej nedbanlivosti sprístupnil bezpečnostné prihlasovacie údaje od internet bankingu tretej osobe (eo vyplynulo aj zo zvukového záznamu), keď vyplnil údaje na falošnej stránke packeta. Uvedené podeiarkuje tá skutoenos?, že žalobca bol predajcom kabátu, a napriek tomu poskytol prepravnej spoločnosti prihlasovacie údaje do svojho internet bankingu. V tomto prípade je preto nepochybne preukázaná nedbanlivosť žalobcu, ktorý sprístupnil údaje, na základe ktorých sa tretia osoba dostala do internet bankingu a vykonanie platobnej operácie nevykazovalo žiadne znaky podvodného konania. Nemožno dať preto za vinu žalovanému, že platbu vyhodnotil ako autorizovanú. Bežný užívateľ internet bankingu, ako aj osoba, ktorá predáva kabát, a teda je v pozícii predajcu, ktorému na uskutočnenie predaja bolo postačujúce zadanie svojho eísla úetu, si mohla pri náležitej opatrnosti poeínať dostatočne obozretné. V danom prípade žalobca nemusel mať žiadne odborné znalosti na to, aby vyhodnotil, že pri predaji tovaru nie je primerané ani bezpečné poskytovať prepravnej spoločnosti prihlasovacie údaje do internetového bankovníctva.

13. Napokon, nebola dôvodná námietka žalobcu, ktorou namietal, že okresný súd nemal rozhodovať o zodpovednosti banky, pretože o nej už rozhodnuté je a mal odkázať na existujúci judikát, ktorým bol právoplatný rozsudok Krajského súdu v Treneíne sp. zn. 17Co/213/2012. V tomto smere, ako je uvedené vyššie, odvolací súd dodáva, že zodpovednosť banky poskytovateľa platobných služieb za stratu finančných prostriedkov patriacich používateľom je objektívne daná v prípade neautorizovaných platobných služieb. Poskytovateľ platobných služieb má možnosť liberácie v prípade, ak straty súvisiace s neautorizovanými platobnými operáciami boli spôsobené podvodným konaním, nesplnením jednej alebo viacerých povinností podľa § 26 úmyselne alebo v dôsledku hrubej nedbanlivosti. Povedané inými slovami, ak sa preukáže hrubá nedbanlivosť na strane používateľa, tak sa poskytovateľ platobných služieb zbaví zodpovednosti a túto hradí v plnom rozsahu používateľ. Dané závery vyplývajú priamo zo zákona o platobných službách. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie poukazuje na tú skutoenosť, že súd pri rozhodovaní nie je viazaný inými rozhodnutiami súdov v skutkovo a právne podobných veciach a viazaný je len rozhodnutiami podľa § 193 CSP. Navyše, dodáva, že závery, na ktoré odkazuje žalobca vo svojom odvolaní, sú postavené na inom skutkovom základe, ako je prejednávaný spor.

14. Záverom odvolací súd poukazuje na to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo riadne a vyeerpávajúco odôvodnené. Súd prvej inštancie použil celý rad právnych predpisov na zdôvodnenie svojich právnych záverov, a preto nebolo možné hovoriť o svojočnosti pri rozhodovacej einnosti súdu. Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).